

Geçtiğimiz Pazar günü stüdyosu Köln'de bulunan Tele10'daki bir programa katıldım. Avrupa Barış Meclisi temsilcisi olarak katıldığım programın konusunu savaş ve barış olarak biliyordum ama iki saatlik programda neredeyse tümüyle Hatay konuşuldu.

Tele 10 ağırlıkla Alevilere seslenen bir televizyon kanalı ve günün güncel konusu Hatay'daki Alevi-Sünni çatışması kışkırtması, Suriyeli mültecilerin durumları ve halktaki büyük rahatsızlık konuşuldu.

Panele moderatörün ve benim dışında iki arkadaş daha katıldı ve aramızda önemli bir fikir birliği sağlandı.

Bunların başında Suriye'deki çatışmanın Baas Partisi'nin yıllardır süren diktatörlüğü ile ilgili olduğu, Alevi-Sünni çatışmasıyla herhangi bir ilgisinin bulunmamasıydı.

Bir başka ortak konu, Suriye'deki rejimin sadece Nusayrilere değil, Sünni burjuvazisine de dayandığı idi.

Beşir Esad rejimine –tepkisel nedenlerle de olsa- destek olmak, kanlı bir rejimi desteklemek anlamına gelirdi.

Program sırasında Hatay ve Mersin'den üç kişi telefonla programa katıldı ve bölgelerindeki durumu anlattı.

Yaptığım konuşmalarda şunları söyledim:

Türkiye sınırda tampon bölge kurmak için acele ediyor ve bu bölgenin NATO'nun sorumluluğunda olmasını istiyor. ABD Genelkurmay Başkanı tampon bölge fikrini reddetti. Türkiye'nin bu acelesi hangi nedenledir?

Amaç, Özgür Suriye Ordusu adi verilen silahlı grupları bu tampon bölgeye çekmek ve yerleşim yerleri bu bölgede bulunan Kürtlere saldırtmaktır.

AKP hükümetinin tampon bölge kurulması konusundaki acelesi bu nedenledir.

Suriye'den göç etmek zorunda kalan ve Türkiye, Irak, Lübnan, Ürdün gibi ülkelere gidenlerin sayısı yaklaşık 200 bin kişi... Türkiye'nin nüfusunun Suriye'den üç kat fazla olduğu dikkate alınırsa, bu rakam Türkiye ölçülerinde 600 bin kişi demektir.

Yüksek bir rakam... Bu insanların büyük bölümünün El Kaideci, Müslüman Kardeşler'den kişiler olduğunu iddia etmek tümüyle abartmadır. Böyle bir şey gerçek olsaydı, Suriye'deki rejim çoktan bitmiş demektir, zira göç etmek zorunda kalandan daha fazlası içerde bulunuyor.

Bu insanlar esas olarak Esad rejiminin ya da Baas Partisi'nin zulmünden kaçan insanlardır.

Son 30 yılda tarih kendi halkını uçaklarla bombalayan iki diktatör gördü: 1970'li yılların sonlarında Nikaragua'da Somoza ve 2010'lu yıllarda Suriye'de Esad.

Bu savaşa dışarıdan karışanlar var mı?

Tabii ki var.

Hangi ülkedeki iç savaşa dışarıdan karışan yok ki!

Üstelik Suriye tarihi boyunca çevre ülkelerin iç işlerine karışmadı mı?

En açık örneği Lübnan'dır.

Yıllarca bu ülkenin yaklaşık yarısını işgal altında tuttular ve Esad rejimine karşı olan Lübnan Başbakanı Hariri de 2005 yılında bombalı bir suikast sonucu Suriye tarafından öldürüldü.

Cinayetin failini Birleşmiş Milletler'in Araştırma Komisyonu açıkladı...

Sen yaparken iyi de başkaları sana yapınca kötü mü oluyor?

Türkiye'ye gelen sığınmacı sayısı 80 bin kişi kadar...

Programa telefonla katılanlar Suriyeli sığınmacıların bir bölümünün halkı rahatsız ettiğini, lokantada yemek yiyip para vermediklerini, bazı evleri zorla işgal ettiklerini ve halkı "sıra Alevilere gelecek" diye tehdit ettiklerini açıkladılar.

Burada neden sorusunun sorulması gerekir.

Bu insanların Nusayrilerle derdi nedir?

Müslüman Kardeşler Baas iktidarı altında büyük zulüm yaşadılar.

Sadece 1981 yılında 30 bin kişinin öldürüldüğü Hama katliamını hatırlamak bile yeter...

Bölgede son otuz yılın en büyük katliamıdır...

Buna çok sayıda küçük örnekler de eklenebilir.

Örneğin 1980'li yıllarda Genelkurmay Başkanı olan Rıfat Esad'ın (Devlet Başkanı Hafız Esad'ın kardeşi) hapishaneleri basıp Müslüman Kardeşler'den olanları kurşunlaması gibi...

1981 yılında Suriye'de iken Suriye Komünist Partisi muhalif kesiminden konuştuğum kişiler (İngilizce konuşuyorduk) çok sayıda benzer örneği verip, "sizdeki 12 Eylül rejimi bizim için demokrasidir" derlerdi. "Sizde askeri bile olsa mahkeme var, burada o bile bulunmaz."

Esad sülalesi Nusayridir. Müslüman Kardeşler (İhvacılar) de buradan hareketle bütün Nusayrilere düşman görüyorlar.

Bu bir tepki düşmanlığıdır ve yanlıştır.

İhvacılara tepki olarak Esad'ı desteklemek ise, bu düşmanlığa yeni gerekçeler sağlamak olur.

Bir başka önemli nokta, İhvacıların Hatay'ı Suriye'nin bir eyaleti (Liva İskenderun) olarak görmeleridir.

Esad yönetimi yıllarca Hatay'ın Suriye'nin bir parçası olduğu propagandasını yaptı, insanlarını bu yönde eğitti.

Esad'ı devirince sıra size gelecek sözünün arkasındaki gerçek, "burası zaten bizim" anlayışıdır.

İhvacılar başka bir ülkedeki değil, kendi ülkesinden saydığı bir yerdeki Nusayrilere saldırmayı planlıyor.

Telefonla bilgi veren konuşmacılar güvenlik güçlerinin lhvancıların fütursuz davranışlarına karşı sessiz kaldıklarını söylediler.

Buna karşı yapılması gereken silahlanmak değil, sivil insiyatifler kurarak –tıpkı Suriye'deki Kürtlerin kendi bölgelerinde yaptığı gibi- denetimi sağlamaya çalışmaktır.

Nusayrilerin Sünnilere karşı silahlanması, karşı silahlanmayı da getirir. Böyle bir çaba Alevi-Sünni çatışmasını Alevi tarafından kışkırtmak olur.

Silah kimseyi korumaz ve hiçbir zaman unutmayın el elden üstündür.

Önemli olan gerilimi azaltacak önlemler alınmasıdır.

Hatay'daki bazı Alevi gençlerin silahlı birlik oluşturmaya giriştikleri gibi duyumlar var.

Bunların sayısı fazla olmadığı gibi girişimlerinin ciddi olduğunu da sanmıyorum.

Gerçekten böyle bir girişim var ise, ateşle oynadıklarını kısa sürede görecektir.

Mihrac Ural, Hataylı Nusayrilere yönelik olarak “silahlanın, oraya gelen sığınmacılara saldırın” gibi emirler verebilir.

Hatay'da bu adamı ciddiye alacak kadar aptal insanlar bulunduğunu sanmıyorum.

Dört yıldır bu sitede Mihrac Ural'ın ipliği pazara çıkarıldı ve bu durumu Hatay'da bilmeyen yoktur denilebilir.

Mihrac Ural'ın silahlı bir birlikle Suriye'deki muhalefete karşı savaştığı ise tümüyle palavradır.

Konuşursunuz, fotoğraf gösterirsiniz, bunlar kolay şeylerdir.

Mihrac Ural hayatında hangi askeri eyleme girmiştir ki, silahlı kişileri yönetsin?

Türkiye'de iken iki silahlı eylemde iki kilometre kadar uzaklıkta gözcülük yaptığı söylenir ve hepsi bu kadardır.

Muhaberat ve İran gizli servisi Suriyeli sığınmacılara karşı eylem düşünebilirler, mümkündür.

Ama Hatay'da Mihrac Ural'ı kimse ciddiye almaz.

Acilciler hiç almazlar, sadece alay ederler.

Muhaberat Acilciler'i deseniz, deşifre oldular ve Adana'daki bir ağır ceza mahkemesinde yargılanıyorlar.

Bunların bazı çabaları var mıdır, bilemem.

Ateş olsalar nereyi yakarlar, orası da ayrı bir konu...

Sonuç olarak; yapılması gereken gerilimi düşürmek için sivil inisiyatifler kurarak gerekli adımları atmak gerekir.

Kışkırtmalara gelmemek, tepkiler temelinde hareket etmemek gerekir.

Esad rejiminin desteklenecek hiçbir yanı yoktur. İlle de desteklemek isteyen varsa gitsin Baas ordusunda savaşsın, zaten askere ihtiyaçları bulunuyor.

Suriye'deki kanlı iç savaş daha sürecektir gibi görünüyor...